

fremkommet om disse vigtige Punkter i de sidste Aar. Jeg har søgt at veie Alt for og imod, og jeg er kommen til det bestemte Resultat, at det maa være rigtigt at blive ved at bygge egentlige Kampflibe af en saadan Størrelse, som Danmark overhovedet formaar at tilveiebringe, saa at Pantserflibbygningen ikke skal standse med „Helgoland“, thi vi behøve flere af den Klasse Skibe. Jeg siger af den Klasse, hvormed jeg naturligtvis ikke mener, at de skulle være ntiagtig ligesom „Helgoland“, men at vi behøve flere større Skibe, for at kunne være nogenlunde sikre paa ikke at være aldeles indefæstede i vore Havne og paa de allernærmeste Kyststrækninger udenfor Havnene. Derfor maa vi have Skibe, med hvilke vi kunne gaa over Belterne og ud i Østersøen og Kattegattet o. s. v. Det maa vi have efter min Mening. Et enkelt eller et Par enkelt af den Slags Skibe ville ikke kunne forslaa Noget, vi maa have nogle flere, og efter min Mening vil den definitive Flaadeplan eller Forsvarsplan, man tilsidst maatte blive enig om, ikke derved foregribes. Vi maa, som sagt, efter min Opfattelse have nogle flere af den Slags Skibe, og derfor maa vi fortsætte med Bygningen af dem. Den Hovedindvending, som den ærede Ordsfører har gjort mod Pantserflibsystemet i det Hele, og mod, at vi skulle give os af med det, kan heller ikke jeg anerkjende for rigtig. Efter min Overbevisning er den ikke rigtig, i alt Fald er Tidspunktet ikke kommet endnu, til at nogen Magt endnu kan gaa ind paa at affstatte Pantserflibe, altsaa anse hele denne Udvikling for spildt, for tabt og slaa ind paa en helt ny Vej. En lille Magt som Danmark kan langt mindre og vanskeligere end en Stormagt gjøre en saadan pludselig Frontforandring. Jeg maa saaledes mene, at vi bør vedblive at bygge Pantserbatterier, i alt Fald nogle endnu, og at det da vil være rigtigt at begynde at bygge paa det næste, saa snart „Helgoland“ er sat i Vandet. Derom er jeg ikke i Tvivl og ønsker derfor meget at maatte faae denne Bevilling. Et Par Ord skal jeg endnu sige til, og det er med Hensyn til det ærede Udvalgs Udtalelse om, at man skal have vist nogen Usikkerhed og Jamlen i Henseende til „Helgolands“ Konstruktion, Tegning o. s. v. Jeg kan dertil kun svare, hvad haade det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Ravn) og Mindretallets ærede Ordsfører (Scavenius) allerede have udtalt, at der er ingen Jamlen og Usikkerhed, mine Herrer; at naar et saa stort og vigtigt Bygningsværk skal tages for, anstrenger man sig af yderste Sone og bruger alle de Kræfter, hvorover man kan raade, for at tilveiebringe det bedst Mulige, altsaa for at Alt, hvad der bør komme i Betragtning, kan blive overveiet, saaledes ogsaa om man ikke i mere eller mindre væsentlige Ting bør fravige det, man selv nylig har bygget. Alt er jo under Udvikling og Forandring, det er Tilfældet hos os, og det er Tilfældet i de store

Vandes Mariner. Sa, det er jo fuldstændig vitteligt, mine Herrer, at der bliver ethvert nyt Skibs Bygning taget lige saa ntiagtig og grundig under Overveielse, som vi gjøre det her, og der er derfor heller ikke, efter hvad man har sagt mig, og efter hvad jeg ogsaa tror, er rigtigt) i de store Mariner ret mange Skibe, som ere ganske ens eller efter ganske samme Type. Hvad dernæst den pantsrede Kanonbaad angaar, synes det mig næsten, at den bliver mindre gunstig bedømt, fordi man kalder den pantsret Kanonbaad. Man kunde ligesaa godt kalde den et mindre Pantserbatteri. Det er maaste vanskeligt at finde en egentlig Definition af, hvad der skal forstås ved en Kanonbaad, maaste det kunde hjælpe at give den et andet Navn, det veed jeg ikke, men nu er den engang kaldt saaledes. Hvad nu det Spørgsmaal angaar, om man altsaa skal gaa over til delvis at bygge pantsrede Kanonbaade, i alt Fald een for det Første, maa jeg sige, at jeg efter en saa nøie Overveielse, som jeg overhovedet har kunnet anstille, er kommen til det Resultat, at det er rigtigt at bygge saadanne. Det er en overordentlig Fordel, at disse kunne komme længere frem, saa at de kunne gaa Tjenden i Møde udenfor Forterne, uden at behøve at være ængstelige for at gaa ham noget nær ind paa Livet. Denne Fordel kan kun naaes, naar man har Pantstring, og der behøves ikke nogen saa overordentlig stærk Pantstring, som den ærede Ordsfører talte om. Jeg har ikke kunnet være i Tvivl om, at det vilde være en overordenlig stor Fordel at faae en saadan Baad forsynet med Torpedoer, og det vil navnlig være til Fordel, naar den forsynes med underøiske Torpedoer i Diametralplanet, hvor man i alt Fald bestemt veed, at man kan faae dem udmærket installerede, og hvorfra de kunne udfyres med stor Sikkerhed. Med sine 4 Stykker mindre Kanoner, — 4 Pundige, 8,7 Centimeters er det, saa vidt jeg hukker, — hvor til kommer en større 12" Kanon som det egentlige Hovedvaaben, er en saadan pantsret Kanonbaad beregnet paa at gaa Tjenden saa nær ind paa Livet, at den kan faae den fulde Virkning ud af sin store pantserbrydende Kanon, uden at behøve at være overdreven ængstelig for at blive ødelagt enten af det større eller det mindre fjendtlige Skyt, saaledes som de upantsrede Kanonbaade aabenbart maa frygte, at det vil gaa dem, naar de ville gaa Tjenden saa nær ind paa Livet, at deres forholdsvisse Lidenhed ikke mere er dem til nogen betydelig Beskyttelse, og det maa de dog søle sig opfordrede til, naar de ville udrette noget Klæffeligt med deres svære Kanon. Medens jeg altsaa ingenlunde kaster Brag paa de upantsrede Kanonbaade, — ihvorvel jeg ikke siger, at vi skulle anskaffe flere af dem — nærer jeg dog ingen Tvivl om, at vi, om muligt, bør have flere pantsrede Kanonbaade, og det Tingerpeg, der i den Henseende er kommet til os